

Hoe de Ganges op aarde kwam

Heel lang geleden, toen de heilige rivier de Ganges nog niet door het oude India stroomde, leefde er een beroemde koning, hij heette Bhagiratha. Om de gunst van de goden voor zich te winnen, beoefende hij strenge zelftucht. Hij stond in vijf vuren, de armen omhoogheven, en nam maar weinig voedsel tot zich. 's Winters ging hij in het ijskoude water staan en bij de hevigste regenbuien verbleef hij onder de blote hemel. Terwijl hij op deze manier ascese beoefende, ging jaar na jaar voorbij.

Toen ontfermde eindelijk de wereldvader Brahma zich over hem en sprak met machtige stem: 'Bhagiratha, jij roemruchte, ik heb je met welgevallen gadeslagen. Je mag een wens doen.'

De vrome koning vouwde in deemoed zijn handen en zei: 'Allerhoogste, als ik genade heb gevonden in uw ogen en als het niet vergeefs is geweest dat ik door ascese in u ben opgegaan, dan wens ik dat de aarde besprenkeld mag worden met het heilige water van de hemelstroom, de rivier de Ganges.'

Daarop antwoordde de wereldvader: 'Ik wil je wens vervullen. Neem mijn heerlijke dochter in ontvangst. Maar probeer nu ook de gunst van Sjiva te verwerven, want alleen met de hulp van hem, de bliksemslinger, kun je haar naar omlaag naar de aarde doen komen. Anders zou de plotselinge val van de sterke Ganges de aarde op haar grondvesten doen schudden.'

Om de hulp van Sjiva, de schrikrijgende god, te verkrijgen concentreerde de koning zich weer op strenge oefeningen. Hij raakte de grond nauwelijks met de toppen van zijn tenen aan en hield zijn armen onbeweeglijk omhoog. Zo stond hij dag en nacht, een heel jaar lang. Toen verscheen hem de god Sjiva, en sprak: 'Ik wil je trouw belonen. Op

mijn hoofd zal ik de godin de Ganges naar de aarde toe dragen.'

Daarop beklom de machtige god de hoogste top van het met sneeuw bedekte hemelgebergte en riep de godendochter toe: 'Kom naar omlaag, o Ganges!' Bij het horen van deze woorden werd Ganges door een geweldige opwinding aangegrepen. Schuimend zwol zij op en stortte op Sjiva's hoofd naar beneden. De sterke god echter ving de stroom met zijn voorhoofd op, zoals een overwinnaar een lauwerkrans draagt. Het duurde geruime tijd voordat Ganges de haarvlecht aan het hoofd van de drieogige god had doorlopen en intussen kalmeerde haar opwinding. Goden en godinnen zagen vanuit hun hemelse verblijfplaatsen wat er was gebeurd en kwamen naderbij om de geboorte van de rivier te vieren. 'Wijs mij de weg, Bhagiratha!', riep de hemeldochter. In feestelijke optocht ging het door het Indische land: voorop ging Bhagiratha, met zijn boetkleed nog aan. Hij werd gevolgd door de rivier met duizenden vissen, schildpadden, amfibieën en springende dolfijnen — alles wat er maar in het water leeft. De heerlijke Ganges zegende het land tot in de wijde omtrek, goden en godinnen gingen aan haar zijde en alles jubelde over het geluk van de aarde.